

Islams bedervede etikk og fravær av moral

Islam er bygget på forestillingen om at Muhammed er det beste moralske forbilde. God moral på islamsk er synonymt med Muhammeds adferd beskrevet i sunna. Vårt samfunn er – i motsetning til islamske samfunn – basert på humanisme. Vår etikk og moral er forankret i det judeo-kristne verdsett. Humanismen kjennetegnes blant annet ved toleranse og nestekjærlighet. Islam er umoralsk og umenneskelig etter vestlige verdinormer. Islams fremste kjennetegn er intoleranse og hat. Ett av de viktigste karaktertrekk ved islam er at islamsk etikk og moral er motsatt av vestlig etikk og moral. Gode medmennesker og gode muslimer har etiske

kompass som peker motsatt vei. Muslimer definerer ikke islam. Islam definerer muslimer. Derfor er gode muslimer moralsk bedervede og farlige mennesker, slik Muhammed var. Islam definerer «menneskeheten» som de som er underkastet Allah. Takker du nei til islam, har du heller ikke menneskerettigheter. Islam har en etikk som deler verden inn i muslimer og ikkemuslimer. Alle aspekter av islams etikk reflekterer forskjellsbehandlingen av mennesker basert på tro. Muslimer er brødre (Koran 49:10). Vi er undermennesker (Koran 3:110). Hundrevis av koranvers befaler muslimer å utøve islams ondskap mot ikkemuslimer. Ingen koranvers befaler muslimer å være medmenneskelige mot ikkemuslimer. Koranen slår fast at det er den – ikke din personlige rettsoppfatning – som bestemmer hva som er rett og galt. I islam er «godt» synonymt med hva Muhammed sier og gjør, og som koranen befaler eller tillater. «Ondt» er alt som koranen forbyr eller ikke bifallerⁱ. Islamsk «godt» er med andre ord ikke godt i det hele tatt, etter sivilisert vestlig etikk.

Den Gyldne Regel som oppsummerer siviliserte normer er «Gjør mot andre som du vil at de skal gjøre mot deg». Dette er grunnstammen i de universelle menneskerettigheter, som er gyldige i hele verden unntatt i islamske land. Basisrettigheter utledet av den gyldne regel er ytringsfrihet, likhet, toleranse osv. Disse konseptene er ugyldige i islam. Fordi islam ikke har en gylden regel. Koranen 48:29 befaler muslimer å være skruppelløse mot oss, og barmhjertige mot andre muslimer. Hjemlene for islamsk terror og undertrykkelse er i teologien. Sentralt for å forstå hva som er «rett og galt» er Al-Wara' Wal-Bara. Lojalitet og fiendskap. Elsk det Allah elsker og hat det Allah haterⁱⁱ. Koranen 4:92-93 slår fast at en muslim ikke har lov til å drepe en annen muslim. Å drepe en ikkemuslim er derimot tillattⁱⁱⁱ. Dette bekreftes også av koranen 5:32-33 som hjemler drap på ikkemuslimer. Det eneste positive ved islams etikk er at den er enkel å forstå.

Forskning viser at muslimer blir mer voldelige jo mer religiøse de blir^{iv}. Siden islam ikke er en rase og muslimer ikke har et særskilt felles DNA, må voldeligheten knyttes til teologien. Islam er jo unikt umenneskelig og full av voldsoppskrifter.

Koranen forbyr muslimene å imitere oss, herunder våre moralske standarder. Moral på islamsk har ingen likhet med moral etter et sivilisert begrepsapparat.

I islam er det moralsk å dekke til kvinnens hår, og å ikke håndhilse på kvinner. Men det er også moralsk å eie slaver, å steine ihjel utro kvinner og homofile, å drepe sine egne barn og å slakte apostater og blasfemikere.

Koranen 4:23 hjemler innavl. At avkommet er utsatt for dødfødsel, mentale og fysiske skavanker samt nedsatt IQ, ignorerer islam. Innavl er «godt» og moralsk riktig, fordi islams moralbegrep er basert på pedofeten Muhammed sin umoral.

Voldtektsbegrepet har hos oss sammenheng med fravær av frivillighet hos den ene part. I islam derimot er det moralsk og helt akseptabelt å voldta sin hustru og vantro kvinner.

Det islamske løgnkonseptet taqiyya gjør at man aldri kan vite om man kan stole på en muslim. Løgn er ikke umoralsk i islam. Tvert i mot. Muslimer kan lyve til ikkemuslimer dersom det fremmer islams sak. Koranen fritar muslimer fra alle avtaler de har inngått med ikkemuslimer. Ayatollah Khomeini skrev at ^v «I visse tilfeller er bedrag nødvendig for å opprettholde islam og religion generelt; uten det kan ikke troen overleve».

Koranen slår fast at Allah er den beste bedrager ^{vi}. Muhammed sa at han var en løgner ^{vii}.

Etikk og moral behandles som relative begrep. Blant anstendige mennesker er god eller dårlig moral – gode og dårlige handlinger – målt ut i fra konsekvensene. Å være «god» er i seg selv ikke godt, dersom ens egen selvopplevde godhet ikke er avstemt med effektene som ens handlinger har på andre mennesker.

Islams moral derimot, er tydelig og endelig definert av koranen og Muhammed. Profetens påviselige umoral er for all tid ansett som god moral i islam. Dette omfatter for eksempel horeri, pedofili, voldtekt, plyndring, slaveri, slavehandel, tortur, snikmord og folkemord. Dette er ikke synonymt med hva siviliserte mennesker forbinder med god etikk og moral.

Islam hører ikke hjemme her. Islam er ondskap fordi den dikterer at menneskets lidelse er Allahs ønske. Moral er overflødig i islam. Alt som skjer, det skjer fordi Allah har bestemt det. Muslimen trenger ikke ha noen selvstendig mening om godt og ondt. Allah har definert det. En god muslim kan ikke være medmenneskelig, fordi Allah og Muhammed ikke er det. Ikke alle kulturer er moralsk likeverdige. Noen kulturer er ukulturer. Islam er en ond undertrykkende døds kult som verken fortjener respekt eller toleranse. Islam vil fortære oss og vår sivilisasjon, dersom vi fortsetter å behandle den som en hvilken som helst verdensreligion. Sharia må forbys. Alle som vil følge sharia må deporteres.

Avvis islams bedervede umoral og fravær av siviliserte etiske normer. Støtt SIAN.

ⁱ Reliance of the Traveller a1.4

ⁱⁱ <https://ahlehadith.files.wordpress.com/2010/05/alwalaalbarafawzaan.pdf>

ⁱⁱⁱ Reliance of the Traveller o1.2 (2).

^{iv} <http://www.dw.com/en/study-finds-young-devout-muslims-in-germany-more-prone-to-violence/a-5655554>

^v The Little Green Book Vol 1 Kap 4

^{vi} Koranen 3:54 og 8:30

^{vii} <https://sunnah.com/bukhari/72/45>